

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/34/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115202072
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3115202072.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Marty Trnavskej v spore žalobcu: Prima banka Slovensko a.s., so sídlom v Žiline, ul. Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: A. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J., ul. B. G. 3, o zaplatenie 2.032,48 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 11. októbra 2016, č.k. 17C/57/2015-64, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej - zamietajúcej časti (výrok II.) a v súvisiacej časti o náhrade trov konania (výrok III.) **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.032,48 eur spolu s úrokom v sume 90,35 eur, úrokom z omeškania v sume 0,92 eur, úrokom vo výške 12,90 % ročne zo sumy 1.971,02 eur od 18.12.2014 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.971,02 eur od 18.12.2014 do zaplatenia (výrok I.). Žalobu vo zvyšnej časti zamietol (výrok II.) a žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok III.).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca žiadal v zmysle žaloby žalovaného zaviazat' zaplatiť žalobcovi sumu 2.032,48 eur spolu s úrokom v sume 90,35 eur, s úrokom z omeškania v sume 0,92 eur, s úrokom vo výške 12,90 % ročne zo sumy 1.971,02 eur od 18.12.2014 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.971,02 eur od 18.12.2014 do zaplatenia a zo sumy nezaplatených úrokov vo výške 90,35 eur od 18.12.2014 do zaplatenia dôvodiac, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 10.06.2014 úverovú zmluvu č. 4133597, ďalej aj ako „zmluva“, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 2.000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach do 23.05.2024. Žalovaný porušil svoj záväzok riadne splácať úver, a preto bol listom zo dňa 25.11.2014 vyzvaný na predčasné splatenie úveru v lehote do 17.12.2014. Napriek tejto výzve nebol úver žalobcovi vrátený. Ku dňu predčasného splatenia úveru pozostávala pohľadávka žalobcu z istiny úveru v sume 1.971,02 eur, úroku v sume 90,35 eur, úroku z omeškania v sume 0,92 eur a poplatkov za upomienky v sume 61,46 eur. Po zosplatnení úveru do podania žaloby žalovaný neuskutočnil žiadnu platbu. Žalovaný bol v konaní pasívny, k žalobe sa nevyjadril, pojednávania sa nezúčastnil.

3. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že žalovaný so žalobcom uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 2.000,- eur. Žalobca si žalobou uplatnil právo na zaplatenie nesplatennej istiny, poplatkov, úrokov z nesplatennej istiny, úrokov z omeškania

z istiny úveru a úrokov z omeškania z úrokov. Žalovaný z celkovej istiny úveru splatil žalobcovi iba sumu 28,98 eur.

4. Na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 489, § 491 ods. 1, § 494, § 52 ods. 1 a 4, § 565, § 517 ods. 2, § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, § 497, § 324 ods. 1, § 341 ods. 1, § 365 ods. 1, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/95 Z.z., s odkazom na ktoré v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že realizujúc aj ochranu práv žalovanému ako spotrebiteľa, nezistil žiadny dôvod, pre ktorý by žalobcovi nepriznal ním uplatnené právo, s výnimkou uplatnených úrokov z omeškania z nezaplatených úrokov (90,35 eur) od 18.12.2014 do zaplatenia (ku dňu rozhodnutia súdu predstavuje ich výška sumu 8,21 eur). Nesplácaný úver sa stal splatný v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka v dôsledku vyhlásenia jeho predčasnej splatnosti listom žalobcu zo dňa 25.11.2014 a to dňom 17.12.2014. Žalovaný sa tak dostal do omeškania so zaplatením dlžnej (žalovanej) sumy nasledujúcim dňom 18.12.2014. V deň omeškania bola zákonná výška úrokov z omeškania 5,05 % ročne, určená na základe § 3 ods.1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Žalobca si však uplatnil nižšiu výšku úroku z omeškania, preto súd, rešpektujúc zásadu *iudex ne eat ultra petita partium* - sudca nech nejde nad návrhy strán, vyjadrenú v ustanovení § 216 ods.1 Civilného sporového poriadku, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť úroky z omeškania v žalobcom uplatnenej výške. Súd rozhodol aj o splnení povinnosti žalovaného na zaplatenie úroku z úveru, ktorý bol dohodnutý vo výške 12,90 % ročne z istiny úveru (do dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru bola ich výška z nevrátenej časti úveru celkovo 90,35 eur). Vo vzťahu k zamietajúcej časti o uplatnenom úroku z omeškania z nezaplatených úrokov (v sume 8,21 eur ku dňu vyhlásenia rozsudku), súd uviedol, že úroky z omeškania nie je možné priznať aj z riadnych úrokov, pretože by tak súd priznal príslušenstvo (úroky z omeškania) z príslušenstva (úrokov), čo je v rozpore s § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a v právnej teórii sa takýto postup označuje ako tzv. *anatocizmus*. Úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky (zákon teda rozlišuje medzi pohľadávkou a úrokmi, resp. úrokmi z omeškania, ktoré sú zahrnuté v rámci jej príslušenstva). Uplatnenie si príslušenstva pohľadávky (úrokov z omeškania) z príslušenstva pohľadávky, ktorými riadne úroky sú, zákon nepredpokladá.

5. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 Civilného sporového poriadku, a priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu, pretože súd žalobe nevyhovel len v časti úrokov z omeškania v sume 8,21 eur (ku dňu vyhlásenia rozsudku), čo predstavuje menej ako 0,35 % z celej žalovanej sumy. Ide teda o nepatrný (zanedbateľný) neúspech žalobcu v konaní. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

6. Rozsudok súdu prvej inštancie v jeho zamietajúcej časti v zákonnej lehote odvolaním napadol žalobca, navrhujúc odvolaciemu súdu jeho zmenu tak, že jeho žalobe aj v tejto časti bude vyhovelé a žalovaný bude zaviazaný nahradiť mu trovy konania. Uplatňujúc dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. h/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“ - nesprávne právne posúdenie) namietal správnosť záveru, že žalobca nemá právo požadovať od žalovaného popri plnení aj úrok z omeškania zo zmluvných úrokov za poskytnuté peňažné prostriedky, v súvislosti s čím poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov, sp. zn. 4Cob/62/2007, z ktorého v odvolaní citoval. Zmluvné úroky boli vyčíslené pevnou sumou ako zmluvný úrok naakumulovaný do istiny do dňa zosplatenia úveru a tento sa ďalej nenavýšuje, preto nejde o rozpor so zásadou *anatocizmu*. Nárok na úrok z omeškania zo zmluvných úrokov ust. § 497 Obch. zák. ani žiadne iné zákonné ustanovenie nespochybňuje. Ak by sa akceptoval právny názor vyslovený súdom prvej inštancie znamenalo by to, že v prípade omeškania dlžníkov so zaplatením zmluvného úroku, by veritelia nemali nárok na žiadnu zákonnú sankciu.

7. Žalovaný nevyužil svoje právo písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

8. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané podľa § 359 a § 262 ods. 1 CSP, že spĺňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia v odvolaní dotknutej časti a jemu predchádzajúceho konania.

9. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti (zamietajúcej časti a v súvisiacej časti o náhrade trov konania medzi stranami sporu - výroky II. a III.) je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, keďže v danej veci nebolo potrebné zopakovať, alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok súdu prvej inštancie v jeho zostávajúcej - vyhovujúcej časti (výrok I.) nepreskúmaval, keďže táto suspenzívnym účinkom odvolania napadnutá nebola.

10. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré prechádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP.

11. Posúdením obsahu odvolania, odvolací súd zistil, že odvolanie žalobcu smeruje proti správnosti záveru súdu prvej inštancie o nemožnosti priznať žalobcovi nárok na uplatnený úrok z omeškania zo zmluvných úrokov, čím tento namietal nesprávne právne posúdenie uplatňujúc tak dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP.

12. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie aplikuje na zistený skutkový stav nesprávny právny predpis a tiež vtedy, keď síce aplikuje správny právny predpis, avšak tento nesprávne interpretuje.

13. Vyššie uvedenú odvoláciu námietku žalobcu, vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnenú, bez opory v zistenom a ustálenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver o nemožnosti priznať žalobcovi uplatnený nárok na úrok z omeškania z nezaplatených úrokov pre rozpor s ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka (tzv. anatocizmus) v dôsledku čoho žalobu v tejto časti zamietol a žalobcovi s prihliadnutím na jeho prakticky plný úspech v spore priznal plnú náhradu trov konania (§ 255 ods. 1 CSP). Svoje rozhodnutie vzťahujúce sa k dotknutej - zamietajúcej časti súdu prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa stotožňuje v celom rozsahu s odôvodnením napadnutého rozsudku v dotknutej časti a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP).

14. Na zdôraznenie správnosti dôvodov uvedených v rozhodnutí súdu prvej inštancie a s prihliadnutím na odvolanie žalobcu, uvádza odvolací súd nasledovné skutočnosti:

15. Súd prvej inštancie žalobu na zaplatenie úroku z omeškania (ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie vyčíslený na sumu 8,21 eur) z nezaplatených zmluvných úrokov, ktoré boli vyčíslené vo výške 90,35 Eur za obdobie od 18.12.2014 (po zosplatnení úveru) do zaplatenia zamietol z dôvodu, že dospel k záveru o neprípustnosti takéhoto nároku s odôvodnením, že by išlo o tzv. anatocizmus.

16. Podľa štandardného výkladu podávaného súdnou praxou úroky, úroky z omeškania a poplatok z omeškania sú podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky, ktorou sa v zmysle tohto ustanovenia a v nadväznosti na definíciu záväzkového vzťahu v § 488 Občianskeho zákonníka rozumie peňažné plnenie (istina), na ktorú má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, ku ktorého zmene (potiaľ, že sa môžu nárokovať aj sankcie za omeškanie s platením) dochádza priamo zo zákona práve až omeškaním dlžníka. Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Splnením hlavného záväzku (alebo iným zo spôsobov jeho zániku) zaniká (končí) aj akcesorický záväzok úrokový; pretrváva len povinnosť zaplatiť už dospelé úroky. Tým, že včas nesplatí úroky z istiny, sa dlžník dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny).

17. Vychádzajúc potom z vyššie uvedeného odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie zastáva názor, že zákon nepriznáva veriteľovi bez ďalšieho aj právo úročiť zákonné príslušenstvo pohľadávky (žiadať úroky z omeškania z dojednaných úrokov). Tým, že dlžník včas nesplatí úroky z istiny, sa

dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny). Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (tu úroky z omeškania z dojednaných úrokov) potom veriteľ nemá preto, že ani Občiansky ani Obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú, inak povedané nezakotvujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Pokiaľ potom súd prvej inštancie žalobu na zaplatenie úroku z omeškania z nezaplatených zmluvných úrokov (ku dňu rozhodnutia súdu prvej inštancie vyčíslených na sumu 8,21 eur zo sumy nezaplatených zmluvných úrokov 90,35 eur) za obdobie od 18.12.2014 (po zosplatnení úveru) do zaplatenia zamietol z dôvodu, že dospel k záveru o neprípustnosti takéhoto nároku s odôvodnením, že by išlo o tzv. anatocizmus, nemožno vecnej správnosti jeho rozhodnutia nič vytknúť.

18. Rozsudok súdu prvej inštancie je tak v odvolaní dotknutej - zamietajúcej časti vo výroku vecne správny, preto bolo potrebné tento podľa § 387 ods. 1 CSP v uvedenom rozsahu (výroky II. a súvisiaci výrok III.) potvrdiť. Žalobca v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie neuviedol žiadne rozhodujúce skutočnosti s ktorými by sa súd prvej inštancie v konaní nezaoberal a ktoré by neboli predmetom jeho posudzovania.

19. O náhrade trov odvolacieho konania vo vzťahu žalobcu a žalovaného rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ako úspešnej strane sporu v odvolacom konaní, nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže tomuto vznik trov v odvolacom konaní z obsahu spisu nevyplýval.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).